

MİTHAT ŞEN

“İSTİF”

18 Mart – 30 Nisan 2017

(Brosür Metni)

Gökşen Buğra

“İstif”, Mithat Şen’in erken dönemlerinde kurduğu ve geliştirdiği; kimi zaman bölünen kimi zaman bütün olarak, tuval üzerinde yahut şaselere gerilmiş derilerde gördüğümüz bedeni, yazıya dair bir kompozisyon odağında kuşatıyor. Yazının alışlagelmiş düzeninden çıkıp harflerin birbiriyle kurduğu boşluk-doluluk ve parça-bütün ilişkisi çevresinde düzenlendiği “istif”, forma ilişkin bir çeşitleme olmanın yanı sıra birimlerin bütüne ulaşmada aldıkları farklı aşamalara işaret etmesi bakımından da özel bir sistem kurar. Mithat Şen’in resimlerinde kullandığı 13 birim, bu seride, bedene dair bir alfabe gibi kodlanmış ve harflerin dizilişindeki denge ile parçadan bütüne ulaşma yolunda, tıpkı doğadaki gibi sonsuz okumalara olanak tanıyacak formlara açılmıştır.

Açık isimli şiirinde Behçet Necatigil, geleneğin biçim anlayışına dair bir anahtar: “Kurur yeni barınak, kullanıp aynı taşları”. Mithat Şen resminde tam da bu biçimde bir inşa eylemindedir. Kullandığı taşlar, yüzyıllar içinden süzülen bir mirasın terk edilmiş, unutulmuş parçalarıdır. Bu parçalar, mezar taşlarından halı motiflerine, çini düzeninden yazı istifine bize dair bir ortak duyuşun ifadesidir. İnşa edilen yeni barınak, tıpkı şiirde olduğu gibi anlamla gelecek bir dışavurumu hükümsüz bırakır ve biçimi, soyut ve mistik olanı açığa çıkarır. Bu noktada sanat yapıtı, mekân bakımından yeryüzü gibi sınırlı bir doluluğa, zaman bakımından gökyüzü gibi sonsuz bir boşluğa sahiptir.